177. ПОУЗДАЊЕ

- 2. Стена је стална Господ, свим' Кој' Му се поуздају, Кој' држе Њег'во слово, тим Чуда ће да гледају. Рек'о је Он, Верујем том Радосно срцем, душом свом, Туге ме не сметају.
- 3. И шта Он са мном науми, Мени ће добро бити, Вером ћу с' у Њег' уздати, И благослов чекати; Што чини Бог Добро је с' тог, И ко се Њега држи, свог, Свагда ћ' сигуран бити.
- 4. И кад ме стигне удар љут, Његова ј' мила нега; Пут онај којим ходи Он Чудан је преко свега, Ако се што И чини зло, Ипак на добро иде то, И свуд' ме добро чека.
- 5. И моје вере залог јест, Што Господ сам обећа: Да ништ' из руке Његове Отргнут' мене неће. Обећа л' Бог Држи Он то! Уздање моје Он је сво, Њега ћу славит' вечно.